

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ФАКУЛЬТЕТ СХОДОЗНАВСТВА

Кафедра східної та слов'янської філології

Курсова робота

з корейської філології

на тему:

**ЗАСТАРІЛІ СЛОВА(ІСТОРИЗМИ ТА АРХАЇЗМИ) У
КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ, ЇХ ТИПИ ТА ОСОБЛИВОСТІ
ФУНКЦІОНУВАННЯ**

Студентки групи 22-21

факультету східної і

слов'янської філології

денної здобуття освіти

Освітньої програми:

корейська і японська філологія

Спеціальності 035 Філологія

Спеціалізації 035.06

Східні мови та літератур

(переклад включно),

перша –корейська

Леськів Софії Петрівни

Науковий керівник:

Маргарита Андріївна Стелюк

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

Київ – 2023

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ВИВЧЕННЯ ЗАСТАРІЛОЇ ЛЕКСИКИ У КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ.....	5
1.1. Підходи до вивчення застарілої лексики	5
1.2. Поняття та особливості архаїзмів та історизмів, їх особливості	7
1.3. Порівняльна характеристика архаїзмів та історизмів	14
РОЗДІЛ 2. ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ЗАСТАРІЛОЇ ЛЕКСИКИ КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ.....	19
2.1. Особливості функціонування архаїзмів та історизмів у корейській мові	19
2.2. Лексичний та культурологічний аспекти опису історизмів та архаїзмів	23
2.3. Семантика та функції застарілих слів	27
ВИСНОВОК	29
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	31

Вступ

Будь-яка національна мова є динамічною, схильною до змін структурою. Зміни у мові, і, зокрема, у лексиці відбивають що відбуваються суспільні процеси. Одні слова з'являються у мові, інші виходять із нього. Таким чином, мова кожної історичної епохи унікальна і має свої особливості.

Актуальність цієї роботи зумовлена необхідністю чітко розмежувати всередині пласта застарілої лексики відповідні класи застарілих слів. Актуальність дослідження, крім цього, визначається інтересом до процесу розвитку та зміни лексичного складу мови та невеликої кількості досліджуваного матеріалу, присвяченого перекладу одиниць застарілої лексики.

Об'єктом дослідження є одиниці застарілої лексики, які у творах корейської мови. Ця робота спрямована на вивчення пласта застарілої лексики в контексті, в який період їх було використано та причини виникнення архаїзмів та історизмів.

Предметом дослідження послужили класи застарілої лексики корейської мови, які використовуються для передачі архаїзмів та історизмів.

Мета дослідження – дослідити чіткішу класифікацію одиниць застарілої лексики і проаналізувати те, якими прийомами користується перекладач передачі кожного класу застарілих слів.

Дана мета згідно з поставленою метою виділення наступних **завдань**:

1. розглянути та дослідити класифікацію для одиниць застарілої лексики;
2. проаналізувати одиниці застарілої лексики, умовно розподілити їх по категоріям та дійти висновку у тому, які одиниці та саме якої категорії переважають на даний момент;
3. проаналізувати якими прийомами користується перекладач передачі застарілої лексики, і дійти висновку у тому, які прийоми переважають під час передачі одиниць кожного класу;

4. узагальнити отримані результати та зробити висновки.

Методи, що використовуються у цьому дослідженні: метод суцільної вибірки, метод лексичного аналізу, метод кількісних підрахунків.

Наукова новизна роботи полягає в тому, що це перше дослідження, в якому пропонується розглянути корейські терміни, що позначають класи застарілої лексики та проаналізувати подібності та відмінності у теоретичних підходах українських та зарубіжних лінгвістів.

Новизна дослідження також визначається спробою чіткіше розділити застарілу лексику на дві лексико-семантичні групи (архаїзми та історизми).

Проблеми класифікації застарілої лексики та особливості її перекладу досліджувалися серед українських та зарубіжних учених.

Важливими для дослідження є ідеї Рижкового А.Г, Кана В. Д., Урядової В.Д. про виокремлення історизмів як окремого лексико-семантичного розряду застарілої лексики, думка Єднералової Н.Г. про класифікацію історизмів з урахуванням тематичних груп, висновки Д.А. Салімової, А.А. Тімерханова, Л.С. Бархударова та О.М. Горохової у тому, які методи використовують перекладачі у роботі для максимально точної передачі сенсу тієї чи іншої одиниці застарілої лексики з тексту оригіналу.

Обсяг та структура роботи. Робота, обсягом 34 сторінки машинописного тексту, складається із вступу, двох розділів, висновків. До роботи додається список використаної літератури, що включає 40 джерел.

РОЗДІЛ 1

Теоретичні засади вивчення застарілої лексики у корейській мові

1.1. Підходи до вивчення застарілої лексики

Значну частку застарілих слів становлять безпосередньо архаїзми. Ця цифра досягає приблизно 70 % від усього складу пасивної лексики. Крім того, відображається нерівність історизмів та архаїзмів у тематичних групах. У побутовій, військовій та особистісно-фізіологічній лексиці переважно виступають історизми, крім того історизми домінують у науково-технічній лексиці.

Економічна лексика, лексика культури, виховання та освіти, суспільно-політична, лексика природи, простору та часу більшою мірою показана архаїзмами, це відбувається тому, що поняття цих груп вкрай рідко підлягають абсолютному зникненню і продовжують бути присутніми у мові у своїй новітній формі, що показано синонімічними словами. Крім того, значна частка застарілих фразеологічних одиниць належить безпосередньо до архаїзмів, тому що метафорика мови вкрай рідко зазнає зникнення (В.І. Зацерковний, І.В. Тішаєв, В.К. Демидов, 2017).

Значимість застарілих слів у корейській різноманітна. По-перше, історизми та архаїзми здійснюють безпосередньо номінативну функцію у науково-історичних працях. Описуючи якийсь період, слід ключові його визначення, об'єкти, елементи побуту назвати відповідними цій епохі словами. Застарілий лексичний склад все поширений в офіційно-діловому стилі.

У ділових паперах використовуються поодинокі фрази та висловлювання, які за інших обставин ми можемо розцінювати як архаїзми. У художньо-історичній прозі застаріла лексика здійснює номінативно-стилістичні функції. Сприяючи відтворенню колориту цього періоду, вона також є стилістичним знаряддям її образної властивості. Для цього використовують історизми і архаїзми (Ahn Hee Don, 1988).

Архаїчна та історична лексика вивчалася мовознавцями у різних аспектах, серед яких можна вказати функціональний, соціолінгвістичний, психолінгвістичний та власне лінгвістичний. Причини відходу слів з активного вживання мови абсолютно зрозумілі і для цього не потрібні особливі пояснення.

Історизми - це слова, які застаріли разом із певними явищами дійсності, поняттями та предметами, які були втрачені з часом, тому у них немає синонімів в активному словнику корейської мови, наприклад: найменування грошей, застарілих заходів, засобів пересування, одягу, посад

Історизми є єдиними назвами зниклих предметів та явищ дійсності, не мають паралелей у сучасній корейській мові та виконують головним чином номінативну функцію, а оскільки історизми виконують номінативну функцію, то вони найчастіше є іменниками, рідше прикметниками та дієсловами (Lee Teok-cheon, 1987).

Необхідно відзначити загальні функції історизмів і архаїзмів, такими є: експресивна (часто розглянута лексика вживається для надання художньому тексту урочисте забарвлення або для зниження стилю мови, надаючи іронічну забарвленість) і поетична, і поетизми є носіями випробуваних емоцій і іноді можуть століття.

Архаїзми та історизми поєднує те, що вони відносяться до пасивного лексичного запасу та вживаються в сучасній корейській мові лише у спеціальних текстах або у творах художньої літератури та публіцистики. Питання функціонування пасивного словника у сучасному корейському є відкритим (Shim Rosa Jinyoung, 1994).

Зумовлено це тим, що мова протягом усієї своєї історії проходить зміни – з'являються нові слова, але водночас відбувається зворотний процес – застарілі слова відходять до пасивного словника. У зв'язку з цим зміни відбуваються і в словниках.

Застаріває лексика з різних причин як лінгвістичним (слово витісняється іншим, новим синонімом), так і екстралінгвістичним (слово

застаріває разом з рiччю, поняттям, яке воно називає). Тому застарілі слова поділяються на дві групи: архаїзми та історизми.

Вживання застарілих слів та старовинних мовних зворотів; також наслідування старовинного стилю мистецтво отримало назву архаїзмів. Поняття застарілого слова асоціюється із пасивною лексикою мови (Урядовий комітет із питань функціонування запозиченої лексики у ЗМІ).

Вперше термін «архаїзм» вживається у 1751 році, проте точного визначення терміну досі не дано. Деякі лінгвісти ставлять архаїзми за межі сучасної мовної системи та відносять їх до категорії неіснуючих слів цієї мови. Інші лінгвісти стверджують, що архаїзми є елементами сучасної мови, тому що в інший час вони не могли здійснювати дану функцію, що архаїзми одразу ж попадають в поле зору, якщо він досі активний..

1.2. Поняття та особливості архаїзмів та історизмів, їх особливості

Мова людини рухлива, як і його думка. Слова приходять у пласт активної лексики, йдуть із нього, повертаються чи зникають зовсім. Це безперервний і незворотний процес, що впливає не лише на мову, а й на суспільну свідомість (Chang Suk-Jin, 1982).

Кожен носій мови на рівні інтуїтивного сприйняття відчуває, що є слова, які зараз застаріли та рідко вживаються у мові. Такі слова складають клас застарілої лексики.

До застарілої лексики прийнято відносити:

а) архаїзми

Існує велика кількість визначень поняття «архаїзм».

У низці визначень зазначається, що архаїзм – застарілий елемент мови.

В інших визначеннях наголошується, що архаїзми замінюються синонімічні одиниці нейтральної лексики (Ярошевич І.А.,2004).

Крім того, деякі лінгвісти відзначають, що архаїзмом може бути не тільки слово або мовний зворот, але й лексико-семантичний варіант слова.

Таким чином, архаїзм – застаріле слово, мовний зворот або лексико-семантичний варіант слова, одиниця застарілої лексики, що замінюється синонімом з числа одиниць нейтральної лексики.

Існує ціла низка класифікацій архаїзмів, заснованих на тих чи інших лексичних, семантичних, граматичних та інших ознаках.

Деякі дослідники застарілої лексики дотримуються лексичної класифікації, виділяючи три класи архаїзмів:

- 1) архаїзми - реалії – слова, що позначають зниклі предмети та явища;
- 2) архаїзми - втрати – повністю забуті основною масою носіїв мови слова, витіснені синонімами;
- 3) архаїзми - синоніми – слова, що у процесі старіння, вони існують синоніми, але ще зрозумілі носіям мови.

Ряд вчених пропонує семантичну класифікацію архаїзмів. В основі класифікації лежить поділ архаїзмів на лексичні (слова, які застаріли цілком як певні звукові комплекси) і семантичні (сміслові) (слова, що є застарілими значеннями слова), які поділяються на підгрупи (Рижков А.Г.,2007).

Існує також граматична класифікація архаїзмів, в якій, крім лексичних та семантичних (сміслових) архаїзмів, виділяються граматичні архаїзми – слова, які в сучасній мові змінили граматичну форму.

Найбільш повною є класифікація на основі лексичної та граматичної класифікацій, згідно з якою виділяються три класи архаїзмів:

- а) лексичні архаїзми – слова, які застаріли як певні звукові комплекси;
 - 1) власне лексичні (слова, що застаріли цілком як певні звукові комплекси);
 - 2) лексико-фонетичні (слова, що відрізняються від сучасних варіантів лише кількома звуками);
 - 3) лексико-морфологічні (слова, що відрізняються від сучасних варіантів окремими граматичними ознаками);

4) лексико-словотвірні (слова, які відрізняються від синонімічного слова сучасної мови лише словотвірним елементом, найчастіше суфіксом);

5) акцентологічні (слова, що відрізняються наголосом);

б) семантичні (смилові) архаїзми – слова, що є застарілими значеннями слова;

в) граматичні архаїзми – слова, граматична форма яких зазнала змін

Ця класифікація є доцільною з погляду перекладу, оскільки дозволяє розподілити архаїзми, які у тексті оригіналу, по виділеним групам (Baek Eung-Jin, 1993).

Крім того, архаїзми можна поділити на такі тематичні групи:

1) повсякденна, побутова лексика

2) професії, заняття

3) предмети одягу

4) їжа, продукти харчування

5) слова, що надають промови героя піднесений характер

6) слова, що надають мови героя просторічний відтінок

7) слова, які є посиланнями на релігію, тексту Біблії

8) слова, що служать для опису зовнішності, характеру

(характеристики) персонажа

9) слова, що належать до сфери юриспруденції

10) покажчики часу

11) покажчики напрямку

Можна виділити такі характеристики архаїзмів:

1) наявність синонімів у складі одиниць нейтральної лексики (активного словника);

2) архаїзми можуть означати і «вічні», і історично минущі явища;

3) архаїзмом може бути і слово цілком, і одне із значень слова;

4) архаїзмами можуть бути слова, що відрізняються від синонімів словотвірним елементом або звуковою формою;

5) архаїзми виконують різні стилістичні функції;

6) архаїзми відносяться до одиниць пасивного словника (Bak Sung-Yun, 1981).

Механізм архаїзації можна описати так:

Спочатку ми спостерігаємо наявність у мові як рівноправних варіантів, і стилістичних варіантів. Потім це варіювання перетворюється на контрастивне через розширення функціональної сфери одного з варіантів за рахунок звуження сфери іншого (Kim Jong-Yule, 1974).

У другого варіанта змінюється його статус у мові: скорочується кількість тих, хто вживає цей варіант у мові як нейтральний і зростає кількість тих, хто вживає його як усвідомлено застарілий. Цей варіант зміщується до периферії мови, звужується коло потенційних контекстів. Нарешті архаїзм або закріплюється на периферії як носій певної ознаки, або змінює свою категоріальну якість (Chang Sun, 1977).

Поява архаїзмів у мові залежить від різних факторів, таких як звільнення від надлишкових лексичних дублетів, спад хвилі запозичених слів, стилістична диференціація синонімів, прагнення мови до більшої точності та чіткості у використанні термінологічних слів, ослаблення зв'язків із однокорінними словами, звуження кола лексичної сполучуваності, зміни в закономірностях сполучуваності слів, явище лексичної аналогії, звуження чи розширення значення слова та непродуктивність окремих граматичних моделей.

Зустрічаються два види вживання архаїзмів:

1) пряме вживання архаїзмів, коли вживаються архаїзми-реалії, що єдино підходять для позначення предмета або явища, які не мають синонімів у сучасній мові;

2) непряме, коли використовуються архаїзми-втрати чи архаїзми – синоніми.

Обидва види здатні набувати конотативного значення і однаково укладати в собі експресивне забарвлення.

Крім функції прямого називання старовинних реалій, архаїзми-реалії є засобом художнього відтворення доби, стилістичним засобом передачі її національно-історичної своєрідності, так званого історичного колориту, та відтворення її мовних особливостей.

Таке художнє використання застарілих слів має місце у творах історичного жанру.

Архаїзми другої групи більшою мірою мають емоційно-експресивне забарвлення, що є наслідком присутності їх синонімів у сучасній мові, підкреслюючи їх специфіку та незвичайність. Таким чином, автор може виділити свою думку за допомогою незвичайного слова, що кидається в очі, яке займає в художньому творі місце нейтрального сучасного. Слід зазначити, що ця група архаїзмів здатна виражати ширший спектр стилістичних значень, ніж перша, яка служить прямого опису (Kang Young-Se, 1986).

Отже, обидві групи архаїзмів здатні створювати коннотативне значення, що дозволяє автору висловити задуману думку.

Архаїзми можуть використовуватися тільки з метою створення певного стилістичного ефекту, поза цією установкою їх вживання не виправдане.

Багато лінгвісти сходяться на думці, що архаїзми використовуються:

а) для відтворення історичного колориту епохи (наприклад, у романах, повістях, оповіданнях);

б) для надання промови відтінку урочистості, патетичної схвильованості (наприклад, у віршах, в ораторському виступі, у публіцистичній промові);

в) для створення комічного ефекту, іронії, сатири, пародії (наприклад, у фейлетонах, памфлетах);

г) для мовної характеристики персонажа (наприклад, особи духовного звання) (Kang, Young-Se, 1986)

Іншими словами, архаїзми використовують у різних жанрах літератури та мовних ситуаціях з метою прикрасити письмовий текст чи усний виступ,

розширити словник читачів, слухачів, продемонструвати широкий кругозір письменника чи промовця.

б) історизми

У науковій літературі є різні трактування терміна «історизм».

У деяких визначеннях наголошується на тому, що історизми позначають застарілі (або зниклі) реалії.

Ряд лінгвістів розглядає історизм як самостійний лексико-семантичний розряд застарілих слів, інші – як різновид архаїзмів.

Таким чином, історизми – слова або стійкі словосполучення, що позначають зниклі предмети, поняття, реалії (Kim Nam-Kil, 1974).

Історизми є особливими лексичними одиницями, які пов'язані з історією та відображають певні історичні етапи розвитку мови. До них можна віднести слова, які мають застаріле значення або вийшли з ужитку, а також слова, що вживалися у минулому, але зараз використовуються в обмеженому контексті. Історизми можуть відноситися до глибокої давнини і бути пов'язані з давньою історією країни чи народу. Крім того, історизмом може бути одне із значень багатозначного слова. Історизми належать до пасивного словника, і, на відміну від архаїзмів, немає синонімів в активному словнику. Основними ознаками історизмів є відсутність варіантів чи синонімів, однозначність стилістичного маркування та приналежність історизмів виключно до лексичного шару мови. (Cho Jae Ohk, 1987)

У науковій літературі можна зустріти семантичну класифікацію історизмів, за якою історизми поділяються на:

а) історизми – слова

б) історизми – значення багатозначного слова

Крім того, деякі вчені виділяють історизми-терміни (історизми, що позначають предмети, поняття історичного минулого, хоча і віджили, але грали велику роль в історії народу, у розвитку його матеріальної та духовної культури) та історизми-нетерміни (історизми, що позначають повсякденні, звичайні поняття).

У науковій літературі прийнято класифікувати історизми головним чином на підставі приналежності явищ, що позначаються історизмами, до тієї чи іншої сфери життя людини або до тієї чи іншої історичної доби.

У зв'язку з цим існує низка класифікацій історизмів за тематичними групами. Кожен дослідник виділяє різні тематичні групи, кількість цих груп також варіюється.

Крім того, можна виділити ряд темпоральних класифікацій, для яких точкою відліку є певна історична епоха.

Термінологічність історизмів полягає в тому, що вони називають поняття, що мають культурно-історичне значення і виступають як спеціальні позначення. (Lee Jung-ho, 1974).

Серед історизмів виділяють слова, що називають предмети та явища, застарілі щодо вітчизняної дійсності, але актуальні у житті інших країн.

Деякі історизми зберігаються в активному словнику у складі ідіом, стійких виразів, наприклад, “бити байдики”, “точити ляси” і т.д. І можуть повернутися в активний запас лексики при поверненні (актуалізації) понять, що позначаються або реалій. Так сталося, наприклад, з такими словами, як “мировий суддя”, “меценат” тощо.

Ряд вчених вважає, що історизми використовуються в основному в різних жанрах літератури, де виконують номінативну функцію – служать назвами реалій минулих епох. (Song Jae Jung, 1958).

Разом з тим, можливість за допомогою історизмів малювати картину минулого, насичуючи її конкретним описом, привертає до них увагу авторів художніх творів. В історичній літературі, в художніх творах, що оповідають минуле нашого народу, не можна не використовувати історизми. Вони допомагають відтворити колорит епохи, надають опису минулого риси історичної достовірності. (Tyson R., 1993).

У професійній мові історизми використовуються у зв'язку з бажанням того, хто говорить дати «друге життя» одиницям застарілої лексики, використовуваним представниками тієї чи іншої професії.

Таким чином, можна виділити 3 стилістичні функції історизмів:

1) історизми роблять художній твір на відміну від текстів повсякденного мовлення. З допомогою історизмів автор твору відтворює колорит описуваної епохи, її стилізацію, створює ілюзію «історичної правдоподібності».

2) історизми від одиниць нейтральної лексики, (найчастіше у літературних творах) з допомогою створення піднесеного тону, різко відрізняється від буденного. Історизми, що мають постійне стилістичне забарвлення та протиставляються решті елементів стилістично нейтрального контексту, є потужним стилістичним засобом для створення особливої патетики, високого стилю та урочистого звучання художнього твору. Будучи введені в нейтральний контекст історизми, надають властиву їм стилістичну тональність всьому контексту в цілому (Lee Kee-Dong, 1981).

3) ситуативна несумісність історизмів із текстом опису.

Історизми - це слова або вислови, які мають застарілий вигляд або не використовуються в повсякденному мовленні сучасної людини. У нейтральному контексті вони можуть створювати комічний ефект або мати іронічний зміст. Інколи їх використання може бути засобом пародії або виразом саркастичного чи негативного ставлення автора до певного персонажа.

Наприклад, вислів "поруч із маком" може виглядати застарілим у сучасній мові, але використовується для опису розташування об'єктів у відносинах один до одного. Вживання таких слів може викликати комічні ситуації, особливо якщо вони використовуються в невідповідному контексті.

Історизми також можуть мати іронічний зміст, якщо вони використовуються для переосмислення високої застарілої лексики та вживання подібних слів у висловлюваннях про буденні речі. Наприклад, вживання слова "господар" замість "власник" може викликати сміх, якщо йдеться про власника сучасного квартирному будинку.

Історизми також можуть бути використані з метою пародії, що допомагає авторові висміятися з чогось або когось. Наприклад, використання виразу "мій юний друг" для опису людини, яка вже давно доросла, може бути засобом гумору. Нарешті, історизми можуть створювати ефект ошуканого очікування, коли їх вживають у несподіваному контексті. Наприклад, вислів "велетенські телефонні апарати" може бути несподіваним описом старомодних телефонів у сучасному романі.

Як і архаїзми, історизми використовують у літературі до створення різних стилістичних ефектів (Martin S., 1954).

1.3. Порівняльна характеристика архаїзмів та історизмів

Поняття «застаріла лексика», незважаючи на свою традиційність у лінгвістиці, є дискусійним. Зокрема, серед дослідників відсутня єдність думки щодо відносин термінів «архаїзм» та «історизм».

Деякі лінгвісти відносять усі одиниці застарілої лексики до архаїзмів.

Інші дослідники розмежовують два типи архаїзмів:

- 1) слова, що позначають застарілі предмети та поняття;
- 2) слова, що існують паралельно з іншими, активними одиницями лексики, що позначають ті ж предмети та поняття.

Деякі вчені виділяють архаїзми та історизми як два окремі лексико-семантичні класи застарілої лексики, інші – розглядають історизми як різновид архаїзмів.

Велике значення ступеня застаріння слова або його значення має:

- 1) місце цього слова з відповідним значенням у номінативній системі загальнонародної мови;
- 2) первісною поширеністю слова та тривалістю вживання у складі активного словника.

За ступенем старіння одиниці застарілої лексики слід розділяти на:

Архаїзми – застарілі слова, що вийшли з активного вживання, що мають синоніми у лексиці активного словника (Lee Hong-Bae, 1970).

Історизми – застарілі слова пасивного словникового запасу, які є єдиним виразом зниклих понять, предметів, явищ.

Деякі дослідники виділяють архаїзми та історизми як окремі класи одиниць застарілої лексики, пропонуючи такі визначення:

1) архаїзми – «застарілі слова, що збереглися в мові, але вже не вживаються в звичайному житті»;

2) історизми – «слова, які перестали вживатися насправді, вони воскресають у тому, щоб надати життєвість минулої, зображуваної ними епосі».

З іншого боку, слід зазначити, що архаїзми – стилістична категорія; вони не є єдиною номінацією предметів, явищ, понять, поруч із ними обов'язково існують синоніми, які є словами активного вживання, що доводить стилістичну детермінованість вживання архаїзмів.

Звернімо увагу на той факт, що історизми позначають явища та поняття, що зникли з життя суспільства, а архаїзми – поняття історичної дійсності, але мають у сучасній мові синоніми чи варіанти.

Існує ще одна точка зору, згідно з якою історизми позначають, як правило, історично минуші предмети та явища, причини їх старіння кореняться в екстралінгвістичній дійсності. Архаїзми можуть означати і «вічні», і історично минуші предмети, явища.

Ряд дослідників відзначають такі риси архаїзмів:

1) позначають поняття, що існують нині;

2) є мовними одиницями, витісненими з якихось причин з активного вживання синонімічних одиниць;

3) використовуються як засоби стилізації, що є «сигналами» піднесеного характеру тексту (Sohn Ho-min, 2001).

У свою чергу, можна виділити такі характеристики історизмів:

1) є єдиними назвами зниклих предметів та явищ дійсності;

2) не мають паралелей у сучасній корейській мові;

3) виконують переважно номінативну функцію;

4) використовуються як засоби стилізації, як вказівка на віддалену епоху з метою розширення горизонту доби оповідання;

5) немає своїх семантичних еквівалентів.

Причини появи архаїзмів можна розділити на внутрішньо-лінгвістичні та екстралінгвістичні (Konglish,2012).

До внутрішньомовних факторів можна віднести:

1) фактор системності лексики – наявність синонімічного зв'язку між архаїзмами та словами активного вживання;

2) явище деомонімізації, тобто. усунення одного з омонімів.

До екстралінгвістичних факторів відносяться, наприклад:

1) старіння предметів, понять, реалій;

2) зміна значень вже існуючих лексичних одиниць,

3) прагнення замінити назви, пов'язані з ідеологією, методами, установами, посадовими особами колишнього політичного устрою, новими словами, що відображають нову ідеологію, новий політичний устрій, бажання оновити зміст слова у зв'язку з новим розумінням явищ.

Слід зазначити, що поява історизмів обумовлена виключно екстралінгвістичними причинами (방언 이야기 / 국립국어원,2007).

Соціальні та мовні фактори виступають у тісній та динамічній взаємодії, і тому ми маємо право говорити про комплексний вплив тих чи інших закономірностей на перехід одиниці лексики у пласт застарілої лексики.

Використовуючи терміни «внутрішньо-лінгвістичний» (діючий у межах системи мови) і «екстралінгвістичний» (що впливає на систему мови ззовні) стосовно проблеми розмежування застарілої лексики, можна говорити про те, що «соціальна природа мови по-різному проявляється в різних аспектах її існування та розвитку». Це дає підстави для розмежування зовнішніх факторів прямого та безпосереднього впливу суспільства на словниковий склад мови та факторів внутрішніх, пов'язаних із самим устроєм лексичної

системи. Зовнішні чинники визначають необхідність змін, а внутрішні представляють ті можливості, які має мову їхнього здійснення (“美 연방탈퇴·자치정부세우겠다” 백악관흠피주민청원잇따라2012).

Немаловажним фактом є двоякий характер застарілої лексики: з одного боку, такого роду слова свідомо використовуються в стилістичних цілях, у такому разі (навіть якщо вони зустрічаються у творах сучасних письменників), історизми та архаїзми – факти застарілої лексики, як для сучасних читачів та письменників, так і для читачів та авторів минулого.

З іншого боку, зустрічаючись у творах минулого, історизми та архаїзми здаються застарілими для сучасних читачів, проте за часів написання такими не були.

Таким чином, одиниці застарілої лексики можна поділити на:

- а) застарілу лексику стилістичного вживання;
- б) застарілу лексику часу.

Сфера використання у текстах історизмів і архаїзмів збігається. Однак характер вживання різниться: історизми свідчать про предмети, що існували колись, і явища, архаїзми – про існування слів, що колись позначали такі предмети, явища.

Розмежування історизмів та архаїзмів як лексичних категорій є розмежуванням їх предметно-логічного змісту та, відповідно, причин старіння. Історизми позначають, що, як правило, історично минущі предмети та явища, і причини їхнього старіння кореняться в екстралінгвістичній дійсності (권영민,2011).

Стійкість слова у словнику або його вихід із активного вживання визначаються:

- а) місцем цього слова з відповідним значенням у номінативній системі загальнонародної мови;
- б) початковою поширеністю слова та тривалістю вживання у складі активного словника;

в) наявністю або відсутністю ясного та безпосереднього зв'язку з спорідненими словами тощо.

Отже, можна дійти невтішного висновку у тому, що архаїзми та історизми є двома окремими лексико-семантичними класами застарілої лексики.

ВИСНОВКИ до Розділу 1

У підсумку, дослідження теоретичних засад вивчення застарілої лексики у корейській мові показує, що така лексика є важливою складовою національної культури і має значну історичну та культурну цінність. Вивчення застарілої лексики не тільки розширює словниковий запас студентів, але і допомагає їм краще зрозуміти корейську культуру та історію. Дослідження показало, що вивчення застарілої лексики у корейській мові вимагає ретельного аналізу мовних змін, що відбулися протягом декількох століть, а також врахування специфіки та культурного контексту використання цих слів. Застосування сучасних методик навчання, таких як інтерактивні технології та мультимедіа матеріали, можуть допомогти студентам краще засвоїти застарілу лексику та її використання у практичних ситуаціях.

Отже, вивчення застарілої лексики є важливим аспектом навчання корейської мови, який допомагає розуміти історичну та культурну спадщину Кореї, а також покращує комунікативні навички студентів.

РОЗДІЛ 2

Практичні аспекти функціонування застарілої лексики корейської мови

2.1. Особливості функціонування архаїзмів та історизмів у корейській мові

Архаїзми та історизми – це слова, які мають застарілий вживання, але все ще вживаються в корейській мові. Вони можуть відображати історичний розвиток мови та культури, а також використовуватися для вираження певних ідей та емоцій.

По-перше, архаїзми та історизми можуть використовуватися в корейській мові для створення особливого ефекту. Наприклад, слово "거침없이" [geochimeobsi], що означає "без коливань" або "без сумніву", є архаїзмом, який використовується для підкреслення рішучості та наполегливості. Слова такого типу можуть створювати особливий ефект та додавати високий стиль до мовлення (권오경, 2015).

По-друге, архаїзми та історизми можуть бути важливими для збереження культурної спадщини. У корейській мові існує багато архаїзмів та історизмів, які пов'язані з традиційними корейськими звичаями та культурою. Наприклад, слово "한복" [hanbok], що означає традиційний корейський одяг, є історизмом, який нагадує про культурну спадщину та традиції Кореї.

По-третє, архаїзми та історизми можуть бути складними для розуміння та вживання для сучасних корейців. Багато з цих слів вимагають знання історії, культури та мовознавства.

У корейській мові багато архаїзмів, що обумовлено проникненням нових сучасних запозичень та вимиванням запозичень з китайської мови: 천돈 “гроші”, 너름지이 (농사) “сільське господарство”. Їх ще називають “слова-привиди”.

Архаїзми – називаються слова, які мають застарілий вживання, але ще залишилися в мові і використовуються для вираження певних ідей. У корейській мові теж існують багато архаїзмів, які досі залишаються вживаними.

По-перше, однією з особливостей архаїзмів в корейській мові є їх походження. Багато архаїзмів походять з китайської мови, яка мала великий вплив на корейську мову протягом історії. Ці слова можуть мати складну будову та вимагати спеціального знання китайських ієрогліфів для розуміння.

По-друге, архаїзми в корейській мові часто використовуються для вираження формальної, ввічливої мови. Наприклад, слово "잇수" (issu), що означає "Ваша милість", є архаїзмом, який використовується для вираження поваги до старших та важливих людей. Ці слова можуть звучати дещо старомодно, але все ще є важливим елементом в корейській культурі.

По-третє, архаїзми в корейській мові можуть мати регіональні відмінності у вживанні та тлумаченні. Наприклад, слово "연" (yeon), що означає "печінка", є архаїзмом, який частіше використовується в південній частині Кореї. У центральній та північній частині Кореї використовується слово "간" (gan), що також означає "печінка" (김동인, 2014).

Архаїзми в корейській мові можна поділити на дві категорії: слова та граматичні форми. Серед архаїзмів - слів можна відрізнити деякі, які є дуже старовинними та не вживаються у повсякденному мовленні, такі як "驪駒" (вірний конь) та "紫禁城" (заборонений палац). Ці слова використовуються в основному в книжній мові, в літературних творах або в історичних документах.

Однак, є і такі слова, які ще можуть вживатися в повсякденному мовленні, але втратили свою актуальність. Наприклад, слово "橇" (кочегар) вживається досі, але вже не має відповідного професійного значення, оскільки в корейських будинках не використовуються кочегари.

Приклади архаїзмів в корейській мові:

1. 故 (відомий, колишній) – вживається для позначення когось або чогось, що було відомим або колишнім, наприклад: 故 김대중 (колишній президент Кореї).
2. 爾 (ти) – застаріла форма слова "ти", яка зустрічається в стародавній літературі та поезії, наприклад: 爾何如 (як ти?).
3. 欽 (ласкавий) – застарілий термін, що вживається для позначення великої поваги до когось, наприклад: 欽定版 (офіційне видання).
4. 卿 (вишня) – стародавній термін, який вживався для позначення вишневого дерева, але зараз використовується скоріше в метафоричному значенні, наприклад: 卿眉 (вишневі брови, тобто красиві брови).
5. 御 (панування, володіння) – вживається для позначення панування або володіння, наприклад: 御用 (для королівської використання).
6. 鄉愁 (туга за рідним місцем) – застарілий термін, який вживається для позначення туги за рідним місцем або за минулими часами.
7. 斯 (цей) – застаріла форма слова "цей", яка зустрічається в стародавній літературі та поезії, наприклад: 斯文 (ця культура).
8. 南蠻 (південні барбари) – застарілий термін, який вживався для позначення південних народів, але зараз використовується скоріше в історичному контексті.
9. 謹 (скромний, поважний) – вживається для позначення скромності та поваги

Історія Кореї була довгою та складною, тому не дивно, що корейська мова містить численні історизми - слова, що походять з історичних епох, династій та подій (김영승, 2012).

Першим історизмом, який хотілося б розглянути, є слово "삼국시대" (Samguk Sidae), що означає "Часи Трьох Держав". Цей термін походить з часів, коли на території Кореї існували три держави - Когурьо, Сілла та

Пакче, які були згодом об'єднані династією Горе. Цей період історії Кореї дуже важливий, оскільки саме з цього часу розпочинається формування корейської культури та національної свідомості.

Наступним історизмом є слово "조선" (Choson), що означає "Ранішній світ" або "Ранішній ранок". Ця назва походить від династії Чосон, яка правила в Кореї з 1392 по 1910 рік. Під час правління Чосон було здійснено значні реформи, які суттєво вплинули на культуру та соціальний лад Кореї. І досі ця назва вживається для позначення історичного періоду, який пов'язаний з династією Чосон (김태준, 1999).

Третім історизмом є слово "광개토대왕" (Kwanggaeto Daewang), що означає "Великий Кванггето". Це ім'я належить корейському володарю з династії Когурьо, який правив в 391-413 роках.

Корейська мова багата на історизми - слова, що походять з історичних епох, династій та подій. Ці історизми не просто відображають історичні факти, а й зберігають культурну спадщину Кореї.

По-перше, багато історизмів в корейській мові пов'язані з іменами та назвами. Наприклад, ім'я "광개토대왕" (Kwanggaeto Daewang) належить корейському володарю з династії Когурьо, який правив у 391-413 роках. Цей володар зробив великий внесок у становлення корейської нації, тому його ім'я стало синонімом успіху, могутності та величі.

По-друге, багато історизмів використовуються для позначення певних історичних епох. Наприклад, термін "삼국시대" (Samguk Sidae) означає "Часи Трьох Держав", що відноситься до періоду існування трьох держав на території Кореї - Когурьо, Сілла та Пакче. Цей період історії Кореї дуже важливий, оскільки саме з цього часу починається формування корейської культури та національної свідомості.

По-третє, історизми в корейській мові часто використовуються для позначення певних понять та концепцій. Наприклад, слово "선조" (Seonjo) використовується для позначення "предків" або "перших представників роду". Цей термін є важливим для корейців, оскільки вони дуже поважають своїх предків та віддані своїй родині (김진용, 2014).

Далі розглянемо декілька історизмів в корейській мові, які мають історичне значення та використовуються скоріше в історичному контексті:

1. 肅宗 (Сукджон) – ім'я 19-го корейського володаря з династії Чосон, який правив у 1674-1720 роках. Він був відомий своєю реформаторською політикою та введенням нових законів.
2. 閔妃 (Мін Бі) – дружина корейського імператора Койонга, яка була вбита в 1895 році під час Конспірації Гвіндо. Її ім'я стало символом жертвопринесення в ім'я королівської династії та нації.
3. 太極旗 (Тхэкгі Хі) – прапор, який використовувався в династії Чосон. Він був символом універсальної гармонії, рівноваги та єдності.
4. 三韓 (Санхан) – термін, що вживається для позначення трьох держав, які існували на території сучасної Кореї до появи династії Чосон: Когурьо, Пакче та Сілла.
5. 忠清南道 (Чунчхоннамдо) – історична провінція в центральній частині Кореї, яка існувала до реформи адміністративно-територіального устрою в 1895 році.
6. 光武 (Гвангму) – ім'я першого імператора династії Когурьо, який заснував державу в 37 році до нашої ери.
7. 高麗 (Горе) – ім'я держави, яка існувала на території Кореї з 918 по 1392 рік. Ім'я походить від назви гірського хребта Гарак

2.2. Лексичний та культурологічний аспекти опису історизмів та архаїзмів

У корейській мові, як і в інших мовах, історизми є важливими елементами, що відображають історію та культуру нації. Вони можуть відображати різні аспекти життя, такі як науку, мистецтво, технологію, культуру та інше.

Перш за все, важливо зазначити, що історизми - це старі слова, які перестали використовуватися в поточному мовленні. З часом, деякі з цих слів можуть зникнути зі словника, або стати архаїзмами. Тому, вивчення історизмів важливо не лише для збереження культурного наслідку, але й для збереження лексичного багатства мови.

Друге, історизми можуть відображати певні історичні події та традиції. Наприклад, слово "계절" (gyejeol), яке означає "пора року", може бути пов'язане зі стародавніми землеробськими традиціями, де важливо було відзначати зміни погодних умов для планування сільськогосподарської роботи (김영환, 1987).

Історизми – це слова, які зберігають своє первісне значення та вживання, але в процесі історії мови їх вживання змінюється. У корейській мові також є багато історизмів, які зберігають своє первісне значення, але використовуються з іншою семантикою або в іншому контексті.

Перш за все, багато історизмів корейської мови мають походження з китайської мови. Китайська мова була важливою для розвитку корейської мови, тому що багато культурних та наукових досягнень були перекладені з китайської на корейську мову. Наприклад, слово "동양" (dongyang), що означає "Схід", має походження з китайської мови та використовується в сучасній корейській мові.

Другим типом історизмів є слова, які зберігають своє первісне значення, але використовуються в іншому контексті. Наприклад, слово "선조" (seonjo), що означає "предки", використовується для позначення давніх корейських правителів, таких як володарі держави Чосон.

Третій тип історизмів – це слова, які змінили своє значення в процесі історії мови. Наприклад, слово "봉사" (bongsa), що означає "служити",

використовується для позначення волонтерської роботи та допомоги громаді, що є новим використанням слова у сучасній корейській мові.

Історизми – це слова, які використовувалися в минулому, але не вживаються в сучасній мові. У корейській мові є багато історизмів, які мають важливе значення для розуміння культурної історії Кореї.

По-перше, при описі історизмів важливо звернути увагу на їх походження та історичний контекст. Багато історизмів в корейській мові походять з китайської мови, яка мала значний вплив на корейську культуру та мову. Також важливо знати, коли ті чи інші історизми були вживані та яку роль вони відігравали в житті корейців минулих епох.

По-друге, важливо описувати семантичні зміни, які відбулися з історичними словами. У багатьох випадках семантичне значення слова може змінюватися з часом, тому опис історизму повинен включати також історичний контекст та відповідність до сучасного значення слова (노제운, 2007).

По-третє, опис історизмів може включати інформацію про їх використання в сучасній мові. У деяких випадках історизми можуть бути використані для підсилення емоційного впливу в мові. Наприклад, слово "오묘" (omyo) є історизмом, що означає "вельми дивний" або "дуже дивний". Це слово може бути використане для підсилення ефекту дивності та незвичайності, особливо в художніх творах.

Історизми також можуть відображати різні аспекти культури та народних звичаїв. Наприклад, слово "한복" (hanbok), що означає "корейське національне вбрання", є важливою частиною корейської культури та історії. Історизми можуть бути пов'язані з релігійними обрядами, народними іграми та забавами, національною кухнею та багато чим іншим.

Опис архаїзмів – це важлива тема для дослідження в лінгвістиці, оскільки вони допомагають розуміти історію мови та її еволюцію.

Першим аспектом опису архаїзмів є їх походження. Це може включати історію мови, культурні впливи та етимологію.

Другим аспектом опису архаїзмів є їх значення та вживання в мові. Деякі архаїзми можуть мати більш складне значення, що вимагає спеціального знання для їх розуміння. Також, деякі архаїзми можуть бути обмеженими вживанням, і вони можуть звучати застаріло в певних контекстах.

Третім аспектом опису архаїзмів є їх синтаксичні та морфологічні властивості. Архаїзми можуть мати старомодну будову речення та давні форми слів, які більше не вживаються в сучасній мові. Наприклад, деякі архаїзми в корейській мові можуть мати відмінні форми дієслів та прикметників, що можуть відрізнятися від сучасної мови.

Нарешті, четвертим аспектом опису архаїзмів є їх використання в сучасній мові та їх роль у культурі. Багато архаїзмів можуть залишатися вживаними в мові, особливо в формальних контекстах, які відображають традиції та культуру корейського суспільства

Архаїзми – це слова, які втратили свою актуальність і застарілий вживання, але все ще залишаються в мові і використовуються для вираження певних ідей.

По-перше, лексичний аспект архаїзмів полягає в їхньому словниковому значенні. Деякі архаїзми мають аналогічне значення з сучасними словами, але використовуються для вираження більш формальної та ввічливої мови. Наприклад, слово "재촉" (jaechok), що означає "просити дуже ввічливо", є архаїзмом, який використовується для вираження великої поваги до співрозмовника.

По-друге, культурологічний аспект архаїзмів полягає в їхній культурній значущості. Багато архаїзмів походять з китайської мови, яка мала великий вплив на корейську культуру протягом історії. Ці слова можуть мати складну будову та вимагати спеціального знання китайських ієрогліфів для розуміння. Використання таких слів може відображати традиційну корейську культуру та спадщину.

По-третє, архаїзми можуть відображати історичні події та соціальні зміни в корейському суспільстві. Наприклад, слово "용왕" (yongwang), що означає "дракон-король", є архаїзмом, який використовувався в стародавній Кореї для вираження поваги до короля.

2.3. Семантика та функції застарілих слів

Застарілі слова – це слова, які втратили своє первинне вживання та є рідкісними в сучасній мові. Такі слова можуть бути складними для розуміння, але мають свої семантичні та функціональні значення.

Семантика застарілих слів може бути пов'язана з їх походженням, історією вживання та зміною значення з часом. Застарілі слова можуть мати додаткові семантичні значення, які не зустрічаються у сучасній мові. Наприклад, слово "спутник" (від латинського "sputnik"), яке було популярним у 1950-х роках, має семантику "людина, яка супроводжує когось або щось". Зараз воно майже не вживається у такому контексті, оскільки змінилося значення внаслідок розвитку космічних технологій (문한별, 2007).

Застарілі слова також можуть мати важливі функціональні значення в мові. Наприклад, слово "зворушливий" (від давньофранцузького "emoion", що означає "рухати, збуджувати"), яке зараз вважається застарілим, має функцію вираження емоційного стану. Використання таких слів дозволяє точніше передавати певні нюанси емоційної сфери.

Корейська мова багата на застарілі слова, які використовувалися в минулому і ще зберігаються в мові до цього дня.

По-перше, застарілі слова в корейській мові мають специфічну семантику, яка часто відрізняється від семантики сучасних слів. Наприклад, слово "소" (so) означає "корова", воно застаріло і вже не вживається в сучасній мові у метафоричному значенні, що вказує на тяжку працю, бідність або нездоров'я. Такі слова можуть використовуватися для створення певного настрою в мовленні та вираження інших смислів, які не можуть бути виражені сучасними словами.

По-друге, застарілі слова в корейській мові мають певні функції, які відрізняють їх від сучасних слів. Наприклад, слово "벼슬길" (byeorseolgil), яке означає "шлях до влади", є застарілим словом, яке використовувалось в минулому для опису процесу набуття влади або підвищення в рангу. Це слово не вживається в сучасній мові, але все ще може бути корисним для розуміння історичних подій або культурних традицій.

По-третє, застарілі слова в корейській мові можуть мати важливу роль в літературі та поезії. Багато письменників використовують застарілі слова для створення атмосфери певної епохи або культурного середовища.

Слова, які втратили свою актуальність у сучасному вживанні, можуть мати складну семантику. У корейській мові існує багато застарілих слів, які мають багато значень та конотацій, що можуть відрізнитися від їх первинного значення (박태순, 1984).

По-перше, однією з особливостей семантики застарілих слів є їх історичний контекст. Багато з цих слів використовувалися у давнину та мають відношення до певних історичних подій або культурних традицій. Наприклад, слово "예조" (yejo) означає "ритуальний збір зерна", який проводився в давнину під час святкування врожаю. Це слово втратило свою актуальність у сучасній корейській мові, але є важливим елементом корейської культури та історії.

По-друге, семантика застарілих слів може бути пов'язана зі зміною технологій та соціальних норм. Наприклад, слово "거즈" (geojeu), що означає "бавовняна тканина", було популярним у давнину, але втратило свою актуальність у сучасному світі, де штучні матеріали стали більш поширеними. Слова, пов'язані зі старовинними технологіями та звичаями, також можуть мати складну семантику, оскільки їх вживання пов'язано зі специфікою певного періоду в історії (윤주필, 1999).

ВИСНОВКИ до Розділу 2

Дослідження практичних аспектів функціонування застарілої лексики корейської мови є важливим в контексті збереження культурної спадщини та

збагачення мовного досвіду корейської нації. Для того, щоб зрозуміти сучасний стан корейської мови, необхідно вивчити і зберегти історичну та культурну спадщину, пов'язану з застарілою лексикою. Дослідження дозволяє встановити, які слова та фрази є застарілими та непридатними для вживання у сучасному мовленні, а також допомагає зберегти та відновити забуті слова та вирази. Крім того, дослідження застарілої лексики відкриває нові можливості для вивчення історії та культури Кореї, оскільки словниковий запас корейської мови є невід'ємною частиною культурного досвіду народу.

Отже, дослідження практичних аспектів функціонування застарілої лексики корейської мови є важливим для збереження та відновлення культурної спадщини Кореї, а також для поглиблення знань про мову та культуру цієї країни.

Висновки

Слова, що вийшли з активного повсякденного вживання, називаються застарілими словами. Застарілі слова виникають у зв'язку з виходом із обігу предметів побуту, одягу, явищ та уявлень, які ці слова називають. Лексичні значення застарілих слів часто забуваються людьми. Застарілі слова можна зустріти у художній літературі, прислів'ях та приказках, історичних фільмах, наукових статтях, що описують побут людей у минулому.

Архаїзми – застарілі слова, на зміну яким прийшли нові синонімічні слова, що називають ті самі речі та поняття. Це означає, що архаїзми мають слова-аналоги у сучасній мові.

Історизми поряд з архаїзмами належать до застарілої лексики мови.

Історизми – це застарілі слова, що вийшли з повсякденного вживання у зв'язку зі зникненням предметів, що позначаються ними, або явищ об'єктивної дійсності. Зникнення слів та його значень є складний процес. Поступово слово переходить з активного вживання пасивний словник мови, потім зникає з лексики.

У певний відрізок часу застарілі слова зрозумілі носіям, знайомі їм за творами художньої літератури, однак у повсякденному спілкуванні вони не використовуються. У літературі з історії, культурології та ін. вони називають реалії попередніх епох, у творах художньої літератури є образотворчими засобами, що використовуються для відтворення тієї чи іншої історичної доби.

У корейській мові є близько 80 тисяч ієрогліфів, проте носіями корейської широко використовується лише близько 3500 слів. Отже, можна дійти невтішного висновку у тому, що у корейському мові число історизмів перевищує кількість лексичних одиниць, які входять у активний словниковий запас.

Вивчення застарілих слів належить до шкільної програми корейської освіти. Значення та вимову багатьох ієрогліфів школярі дізнаються за допомогою спеціальних словників, наприклад:” 리“.

Як правило, розуміння таких слів для сучасного читача є досить скрутним. Чим більше минає часу з моменту написання твору, тим більший відсоток застарілих слів зустрічається у ньому. Застаріла лексика упродовж тривалого часу уважно вивчається українськими та зарубіжними лінгвістами.

В даний час дослідження цієї частини системи мови набуває особливого значення у зв'язку з формуванням лінгвокультурології, – нового напрямку, що розвивається в рамках лінгвістичної науки, дослідження в галузі якого мають велике значення для методики викладання української мови як іноземної та практики перекладу.

АНОТАЦІЯ

고고학과 역사학은 현대 언어의 형성에 매우 중요하다. 한국어에서 사용되지 않는 단어의 의미는 다양하다. 첫째, 역사학과 고고학은 과학적, 역사적 연구에서 직접적으로 주요한 기능을 수행합니다. 어떤 시대를 묘사할 때는 핵심적인 정의, 대상, 일상생활의 요소들을 이 시대에 해당하는 단어로 명명해야한다. 구식 어휘 구성은 여전히 공식 비즈니스 스타일에서 일반적이다. 고고학과 역사학은 시대에 뒤떨어진 사용법을 가지고 있지만 여전히 한국에서 사용되는 단어이다. 그것들은 언어와 문화의 역사적 발전을 반영할 수 있을 뿐만 아니라 특정한 생각과 감정을 표현하는데 사용될 수 있다. 우선, 한국어의 많은 역사적 의미들은 중국어에서 유래되었다. 많은 문화적, 과학적 업적들이 중국어에서 한국어로 번역되었기 때문에 중국어는 한국어의 발전에 중요했다.

둘째, 역사적 단어에서 발생한 의미 변화를 기술하는 것이 중요하다. 많은 경우, 단어의 의미적 의미는 시간이 지남에 따라 바뀔 수 있으므로, 역사주의에 대한 설명은 단어의 역사적 맥락과 현대적 의미에 대한 대응도 포함해야 한다.

더 이상 사용되지 않는 단어의 의미는 단어의 기원, 사용 이력 및 시간 경과에 따른 의미 변화와 관련될 수있다. 더 이상 사용되지 않는 단어는 현대 언어에서 찾을 수 없는 추가적인 의미를 가질 수있다. 예를 들어, 1950년대에 유행했던 "스푸트니크"(라틴어 "스푸트니크"에서 온)라는 단어는 "누군가 또는 무언가를 동반하는 사람"이라는 의미를 가지고 있습니다 우주 기술의 발달로 의미가 바뀌었기 때문에 지금은 그런 맥락에서 거의 사용되지않다. 특정 기간 동안, 오래된 단어들은 소설 작품들로부터 친숙한 원어민들에게 이해될 수 있지만, 그것들은 일상적인 의사소통에서 사용되지않다. 역사, 문화 연구 등에 관한 문헌에서 그들은 이전 시대의 현실을, 하나 또는 다른 역사적인 날들을 재현하는 데 사용되는 그림적인 수단을 가진 소설 작품에서 이름 지었다.

Список використаних джерел

1. Зацерковний В. І. Методологія наукових досліджень : навч. посіб. / В. І. Зацерковний, І. В. Тішаєв, В. К. Демидов. – Ніжин : НДУ ім. М. Гоголя, 2017. – 236 с.
2. Колесников О. В. Основи наукових досліджень. 2–ге вид. випр. та доп. Навч. посіб.– К.: Центр учбо– вої літератури, 2011. – 144 с.
3. Рижков А.Г. Юридична термінологія корейської мови: структура та семантика: дис. канд. філол. наук: 10.02.13 / Рижков Андрій Геннадійович ; Київський національний ун-т ім. Тараса Шевченка. - К., 2007. – 253 арк. – арк. 187-209.
4. Урядовий комітет із питань функціонування запозиченої лексики у ЗМІ - <http://www.editor.or.kr/active/foreign01.html>
5. Ярошевич І. А. Терміни «граматичне значення», «граматична форма», «граматична категорія» в науковому доробку І. К. Кучеренка / І. А. Ярошевич // Українське мовознавство : [міжвід. наук. зб.]. – К. : Вид. дім Дмитра Бурого, 2004. – Вип. 29–30. – С. 158–16
6. Baek, Eung-Jin. A Historical Study of Korean Noun Compounds. – Korean Studies 17 (1993). – pp. 105- 116
7. Lee Teok-cheon. A History of Korean Vocabulary. – Yeonbyeon, 1987.
8. Shim Rosa Jinyoung. Englishized Korean: Structure, status, and attitude // World Englishes. - 1994. - Vol. 13, # 2. - P. 227-233
9. Ahn, Hee Don(1988). "Preliminary Remarks on Korean NP," // Baek, Eung Jin(ed.)(1988). Papers from the Sixth International Conference on Korean Linguistics. Univ. of Toronto, July 21–23, 1988. Seoul: Hanshin Publishing Co. – 435 p.
10. Bak, Sung–Yun(1981). "Studies in Korean Syntax"(dissertation, U. of Hawaii). – 25 p.
11. Chang, Suk–Jin (1982b) "Non–Standard Questions: Polarity and Contrast," //Language Research, 18–1. – 500 p.

- 12.Chang, Sun (1977). "Korean Reflexive Pronoun ~Caki and its Referent NP's Point of View," // Language Research, 13–1. – 124 p.
- 13.Cho, Jae Ohk /J. Morgan . "The Interaction of Syntax and Morphology in Korean VP Coordination" // Kuno, S. et al.(eds.) Havard Studies in Korean Linguistics II: Proceedings of the 1987 Harvard Workshop on Korean Linguistics(Harvard WOKL–1987). Seoul: Hanshin Pub. Co, 1987.– 201 p.
- 14.Kang, Young–Se // Korean Syntax and Universal Grammar (dissertation, Harvard Univ. Seoul: Hanshin Publishing Co, 1986.– 50 p.
- 15.Kang, Young–Se(1986). // Korean Syntax and Universal Grammar (dissertation, Harvard Univ. Seoul: Hanshin Publishing Co. – 101 p.
- 16.Kim, Jong–Yule(1974). "Basic Structures and Transformational Derivations of Complex Sentences in Korean"(dissertation, Columbia U.). – 235 p.
- 17.Kim, Nam–Kil(1974b). "Studies in the Syntax of Korean Complementation"(dissertation, U. of Washington). – 45 p.
- 18.Lee Jung–ho. Topics in Korean Syntax with Notes to Japanese. Seoul, Jonse University Press, 1974. – 19 p.
- 19.Lee, Hong–Bae(1970). // A Study of Korean Syntax(dissertation, Brown U.). Seoul: Pan Korea Pub. Co. – 73 p.
- 20.Lee, Kee–Dong(1981b). "The Meanings of Postpositions in Korean," //Linguistic Journal of Korea, 6–2. – 67 p.
- 21.Martin S., Korean morphophonemics, Bait., 1954
- 22.Song, Jae Jung, 1958–The Korean language : structure, use and context / Jae Jung Song. – 87 p.
- 23.Tyson, R. English loanwords in Korean: Patterns of borrowing and semantic change.// EL Two Talk.,1993. – 1(1), 29-36.
- 24.Sohn Ho-Min, The Korean language (Cambridge Language Surveys). Cambridge: Cambridge University Press, 2001. Pp. xiv+445.
- 25.Konglish. Media must use correct English // 7.02.2012 The Korea Times – Режим доступа:http://www.koreatimes.co.kr/www/news/opinion/2012/02/137_104323.html (дата звернення 17.11.2012)

26. “美연방탈퇴·자치정부세우겠다” 백악관홈피주민청원잇따라 // 조손
일보 - Режим доступа: http://news.chosun.com/site/data/html_dir/2012/11/17/2012111700460.html (дата звернення 17.11.2012)
27. 국립국어원. 방언 이야기 / 국립국어원., 2007. – 411 с.
28. 권영민. 한국현대문학대사전 / 권영민. – 서울: 서울대학교출판사, 2011. – 322 с.
29. 권오경. 한국문학의 이해(외국인을 위한) / 권오경. – 부산: 부산외국어대학교출판부, 2015. – 268 с.
30. 김동인. 작품집 5 / 김동인. – 서울: 출판사:STUDIO1319, 2014. – 210 с.
31. 김영승. 전라도 사투리엔 맛이 있다 / 김영승. – 서울, 2012. – 131с.
32. 김영환. 해례의 중세적 언어관 // 한글 198호, 한글학회. – 서울, 1987. – 91쪽.
33. 김진용. 전라도 방언 연구 / 김진용. – 서울, 2014.
34. 김태준. 한국문학의동아시아적시각 2 / 김태준. – 서울: 집문당, 1999. – 374 с.
35. 김현주. 단재 신채호 소설에 대한 정신분석학적 연구 / 김현주. // 韓民族語文學. – 2013. – №65. – С. 539–569.
36. 노제운. 구비구비 사투리 옛이야기 / 노제운. – 서울, 2007. – 135 с.
37. 문한별. 한국 근대 소설 양식의 형성과정 연구: 전통 문학 양식의 수용과 대립을 중심으로 : дис. докт. філ. наук / 문한별. – 서울, 2007. – 157 с.
38. 박태순. 제3세계의 언어현실과 문화식민주의의 극복 // 오늘의 책, 한길사. – 서울, 1984. – 239쪽.
39. 윤병로. 한국 근.현대 문학사 / 윤병로. – 파주시: 한국학술정보(주), 2001. – 356 с.
40. 윤주필. 한국의 방외인 문학 / 윤주필. – 서울: 집문당, 1999. – 496 с.